

دمضرتِ آدم عليه السلام

په باره کښې ښکلي معلومات

پښتو

پيشکش:

مجلس المدینة العلمیة (مجلس الشورى الاسلامی)

ترجمه:

ټرانسلیشن ډپارټمنټ (مجلس الشورى الاسلامی)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب لوستلو دعا

دینی کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکنی دا لاندې دعا لولی

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ خه چه لولی هغه به مویاد پاتی کیری:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د علم او حکمت دروازے برسيره [يعني بیره] کړې او په مونږه

خپل رحمت رانازل کړې! اے عظمت او بزرگی والا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بیروت)

طلب غم
مدینہ منورہ
و مغفرت

(اول او آخر کنس یو یو خل درود شریف اولولی)

د رسالے نوم: د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام به باره کنسې بنکي معلومات

اول ځل:

تعداد:

ناشر: مکتبۃ المدینہ، عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ، باب المدینہ کراچی.

مدنی عرض: بل چاته د دې رسالے چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کنسې خه ښکاره خامي وي یا پانږې کمي وي یا په
بائډنگ کنس مخکنې وروسته لگیدلې وي نو مکتبۃ المدینه ته رجوع اوکړئ.

د حضرتِ آدم عَلَيْهِ السَّلَام په باره کښې ښکې معلومات

دا رساله ”حضرتِ آدم عَلَيْهِ السَّلَام په باره کښې ښکې معلومات“ په اردو ژبه کښې ليکلي شوي ده.

مجلس تراجم (دعوتِ اسلامي) د دې رساله په آسانه پښتو ژبه کښې د وِس مناسب د ترجمه کولو کوشش کړې دے. که چرې په دې ترجمه کښې څه غلطې يا کمے، زياتے اومومے نو ستاسو په خدمت کښې عرض دے چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پيشکش:

مجلس تراجم دعوتِ اسلامي

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگراں
پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام په باره كښې ښكلي معلومات

دعائے عطار: يَا رَبِّ الْمُصْطَفَى! خوک چې دا رساله ”د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام په باره كښې ښكلي معلومات“ اولولي يا ئې واورې، هغه د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام د فيضان نه مالا مال كړې او د هغه نه هميشه هميشه د پاره راضي شي. آمين بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

د درود شريف فضيلت

الله پاک چې کله حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام نه حضرت حوّا بي بي رَحِمَهُ اللهُ عَنْهَا پيدا كړه نو حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام د هغې طرف ته د مينې لاس ور وړاندې كولو اراده او فرمائيله نو فرښتو عرض او كړو: اے آدم! لږ صبر او كړې، مخكښې د دې مهر ادا كړې. هغوئې عَلَيْهِ السَّلَام او فرمائيل: د دې مهر څه دے؟ فرښتو عرض او كړو: د دې مهر دا دے چې تاسو زمونږ په سردار مُحَمَّد مصطفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باندې درې يا لس ځله درود شريف اولولئ. چنانچه هغوئې درود شريف اولوستلو او د فرښتو په گواهي سره د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام د حضرت بي بي حوّا رَحِمَهُ اللهُ عَنْهَا سره نكاح اوشوه. د دې نه معلومه شوه چې نبي كريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د هر موجود څيز د پاره وسيله دے تر دې پورې چې د خپل والد حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام د پاره هم وسيله دے.

(تفسير صاوى، پ. 5، النساء، تحت الآية: 1، 2/355، شرح الزرقاني على البواب، 101/1 مأخوذاً)

حَوّٰاَ سَے جَب اَدَمَ كَا عَهْد مَهر دُرود هُوَا
اَدَمَ سَے وَه نُوْر خِدا زَوْجَ كُو تَقْوِيض هُوَا
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ * اَمَّنَّا بِرِسُوْلِ اللهِ

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب * * * صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

د ټولو نه اولنې انسان او اولنې رسول

خوږو او محترموا اسلامي وروڼرو! الله پاک د زمکې او آسمانونو پيدا کولو نه

مخكښې فرښتې پيدا كړې بيا ئې پيريان د اور د شعلې نه پيدا كړل او د هغې نه پس ئې انسان پيدا كړو. د ټولو نه اولنې انسان د الله پاك خوږ نبي حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام دے او هم هغوئې اولنې رسول دے چې هغوئې ته شريعت وركړې شو او د خپل اولاد طرف ته اوليرلې شو حضرت نوح عَلَيْهِ السَّلَام ته اَوَّلُ الرُّسُلِ په دې وجه وائي چې هغوئې د كفر و شرک خوريدو نه پس د ټولو نه اول د مخلوق طرف ته د هدايت د پاره راليرلې شوي وو. (نزبة القارى. 52/5 مفهوم) حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام اولنې خَلِيفَةُ اللَّهِ هم دے لکه په اوله سپاره، سُوْرَةُ البَقْرَةِ آيت نمبر 30 كښې ارشاد مبارك دے:

<p>اَمْفَهُومًا تَرْجَمَةً كَذَا لِيَاْمَانَ: او ياد كړه چې كله ستا رب فرښتو ته او فرمائيل، زه په زمكه باندې خپل نائيب جوړولو والا يم.</p>	<p>وَ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً</p>
--	---

د دې آيت په تفسير كښې دي: خليفه هغه ته وائي څوك چې احكامات جاري كولو او نورو اختياراتو كښې د اصل نائيب وي. اگر چې ټول انبياء كرام عَلَيْهِ السَّلَام د الله پاك خُلَفَاء دي خو دلته د خليفه نه مراد حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام دے او فرښتو ته د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام د خلافت خبر په دې وجه وركړې شو چې هغوئې د دوئې د خليفه جوړيدلو حكمت معلوم كړي او په هغوئې باندې د خليفه عظمت و شان ښكاره شي چې هغوئې ته د پيدائش نه مخكښې د خليفه لقب وركړې شوي دے او آسمان والو ته د هغوئې د پيدائش خوشخبري وركړې شوه.

(تفسير صراط الجنان، پ. 1، البقرة: تحت الآية: 1: 96/30)

د الله پاك او د هغه د رسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سَنَّت

اے عاشقان رسول! الله پاك د دې نه پاك دے چې هغه ته د چا د مشورې ضرورت وي البته دلته د خليفه جوړولو خبر فرښتو ته په ظاهره د مشورې په انداز كښې وركړې شو. د دي نه اشاره معلوميري چې يو اهم كار كولو نه مخكښې خپلو

ماختو كسانو سره مشوره كول پكار دي چې كه د دې متعلق د هغوئي په ذهن كښې څه خبره وي چې هغه حل كړې شي يا ترينه يوه داسې فائده منده راءه حاصله شي چې د هغې په وجه دا كار نور په ښه انداز سره اوشي. الله پاك خپل خور حبيب آخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته هم صحابه كرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ سره د مشورې كولو په قرآن كريم كښې حكم ارشاد فرمائيلې دے. بے شكه الله پاك ته فرښتو سره او حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته خپلو اصحابو سره د مشورې كولو حاجت نشته خو د مشورې كولو په باره كښې فرمائيل د امت د تعليم د پاره دي چې امت هم په دې سنت باندې عمل او كړي د حضرت عبدالله بن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا نه روايت دے چې كله دا آيت مباركه ﴿وَسَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ (پ.4. آل عمران: 159) اَمْفُهُمْ اِتْرَجَةٌ كُنُزُ الْاِيْمَانِ: او په كارونو كښې د دوئي نه مشوره اخله“ نازل شو نو نبي رحمت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد اوفرمائيل: بے شكه الله پاك او د هغه رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د مشورې كولو نه مستغني (بے پرواه) دي خو الله پاك مشوره زما د امت د پاره رحمت جوړه كړې ده.

(شعب الايمان، 76/6، حديث: 7542)

د ”سُنَّت“ درې حروفو په نسبت سره د مشورې په باره كښې درې فرامين مصطفی

- 1﴿ كوم كس چې د يو كار اراده او كړي او په هغې كښې د يو مسلمان كس سره مشوره او كړي الله پاك هغه ته د صحيح كار هدايت وركړي. (تفسير درمنثور، 357/7)﴾
- 2﴿ چا چې مشوره او كړه هغه به نادم (يعني شرمنده) كيږي نه. (معجم اوسط، 77/5، حديث: 6627)﴾
- 3﴿ كوم بنده چې مشوره واخلي هغه كله بدبخته كيږي نه او كوم بنده چې خپله راءه چلوي او د نورو د مشورو نه مُستغني (بے پرواه) وي هغه كله نيك بخته كيږي

نه. (تفسير قرطبي، پ.4. آل عمران، تحت الآية: 159، 193/2)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ❀ ❀ ❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ پيدائش

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! الله پاک حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ بغير د مور او پلار نه د خاورې نه پيدا كړې دے، د هغوئې د پيدائش واقعه څه داسې ده چې الله پاک حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ ته حكم او فرمائيلو چې د زمكې نه يو مټې خاوره راوړه. حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ د زمكې نه خاوره اوچتول غوښتل نو زمكې ترينه د سبب تپوس او كړو. هغوئې عَلَيْهِ السَّلَامُ ټوله واقعه بيان كړه، زمكې او وئيل: زه د الله پناه غواړم د دې خبرې نه چې زمانه څه كم كړې شي يا زما څه څيز خراب كړې شي، حضرت جبريل عَلَيْهِ السَّلَامُ د خاورې اخستلو نه بغير بيرته راغلو او عرض ئې او كړو: اے زما ربه! زمكې ستا پناه طلب كړه نو زه ستا د نوم مبارك او ستا د عزت د ادب كولو په وجه واپس راغلم او هغې ته مې پناه وركړه. بيا الله پاک حضرت ميكائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ اوليرلو نو هغوئې هم زمكې ته پناه وركړه او بارگاهِ الهي كښې ئې هُم هغه څه عرض كړل څه چې حضرت جبريل عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض كړي وو. بيا الله پاک حضرت اسرافيل عَلَيْهِ السَّلَامُ اوليرلو نو هغوئې هم دغه شان واپس راغلل، بيا ئې حضرت عزرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ اوليرلو، كله چې زمكې د هغوئې نه پناه اوغوښتله نو هغوئې او فرمائيل: زه د دې خبرې نه د الله پاک پناه غواړم چې د هغه په حكم باندې عمل كولو نه بغير واپس لاړ شم. چنانچه هغوئې د زمكې نه خاوره واخستله نو الله پاک د روح قبض كولو كار هم د هغوئې په ذمه اولگولو چې هُم تا دا د زمكې نه راييله كړې ده، هُم ته ئې يو ځائے كوه او د هغوئې نوم مَلَكُ الْمَوْتِ يعني د مرگ

فرښته كينبودے شو. (تفسير نعيمى، پ 1. البقرة تحت الآية: 30/1/225. تفسير عزيزى، جلد 1/336)

څو قسمه خاورې وې

د الله پاک خوږ آخري نبى، مَكِّي مَدَنِي، مُحَمَّدٍ عَرَبِيٍّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائى: الله پاک حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ د يو موتي [خاورې] نه پيدا كړو كومه چې د ټولې دنيا د

زmkې نه اخستې شوې وه. لهذا د آدم (عَلَيْهِ السَّلَام) اولاد د زمكې په اندازه راغلل چې په هغوئې كښې سره، سپين او تور او درميانه او نرم او سخت، پاك او پليد دي. (ترمذی، 444/4، حدیث: 2965) بعضې حضراتو فرمائي لي دي چې د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام په خاوره كښې 60 قسمه رنگونه شامل وو او دا ټول د هغوئې په اولاد كښې شته.

(تفسیر صاوی، البقرة، تحت الآية: 30/48/1)

حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام ته آدم وله وائي؟

حضرت عبدالله بن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا ارشاد فرمائي لي: بے شكه الله پاك آدم (عَلَيْهِ السَّلَام) د جُمعې په ورځ د مازديگر نه پس پيدا كړو او هغوئې ئې د اَدِيمُ الْأَرْضِ يعني د ښكاره زمكې د يو موتي خاورې نه پيدا كړو ځكه هغوئې ته آدم وائي. (تاريخ ابن عساکر، 375/7) او د هغوئې اولاد ته آدمي يعني آدم والا وائي.

د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام كښت

خوپرو او محترموا اسلامي ورونږو! وله چې حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام د ټولو انسانانو والد دے په دې وجه د هغوئې يو كښت اَبُو الْبَشَر دے، او يو كښت ئې اَبُو مُحَمَّد هُم دے او په جنت كښې به ئې هم دا كښت وي لكه څنگه چې حديث پاك كښې دي چې په جنت كښې به د هېڅ چا كښت نه وي سوا د آدم عَلَيْهِ السَّلَام نه، او د هغوئې د عزت او تعظيم د پاره به په جنت كښې د هغوئې كښت اَبُو مُحَمَّد وي.

(تاريخ ابن عساکر، جلد 7/388)

زمكه باندي چينه څنگه جاري شوې؟

په يو روايت كښې دي چې كله الله پاك د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام د پيدا كولو اراده او فرمائي له نوزمكې ته ئې او فرمائي لي: زه ستا نه يو مخلوق پيدا كولو والا يم چې چا زما فرمانبرداري او كړه هغه به زه جنت ته داخلوم او چا چې زما نافرماني او كړه هغه به جهنم كښې اچوم نوزمكې عرض او كړو: اے زما ربه! آيا ته به زما نه داسې

مخلوق پيدا كوي چې هغه به جهنم ته ځي نو الله پاك ارشاد او فرمائيل: آؤ، په دې باندې زمكې دومره اوږل چې چينې ترينه جاري شوې او دا به تر قيامته پورې جاري وي. (تفسير صاوي، البقرة، تحت الآية: 49/1.30)

مري باندې خوشبو ولې لگوي؟

د الله پاك په بارگاه كښې زمكې عرض او كړو: اے الله پاكه! زما نه خاوره اخستو سره زما خاوره كمه شوې ده، الله پاك ارشاد او فرمائيل: پرېشانه كيږه مه، (كله چې يو انسان) تا ته واپس راځي نو د مخكښې نه به ډير ښكله او خوشبوداره وي هُم دا وجه ده چې مړې په عطرو او مشكو خوشبوداره كوي.

(تفسير روح البيان، پ. 1، البقرة، تحت الآية: 98/1.31)

د انسان په ژوند كښې خوشحالي كمې او غمونه ډير ولې؟

د الله پاك په حكم چې كله د زمكې نه خاوره جمع كړې شوه نو الله پاك حكم او فرمائيلو چې دا هلته كيږده كوم ځائې كښې چې نن خانه كعبه ده. بيا فرېستو ته حكم او شو چې د دې خاورې د مختلفو اوبو سره خټه جوړه كړئ. بيا په هغې باندې څلويښت ورځې باران او شو. 39 ورځې د غم، او يوه ورځ د خوشحالي، ځكه د انسان په ژوند كښې خوشحالي كمه او غمونه زيات دي.

(تفسير نعيبي، پ. 1، البقرة، تحت الآية: 225/1.30)

د كجورې، كورو او انارو پيدائش

د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام مبارك خمير چې د كومې خټې نه تيار شو د هغې نه پاتې شوې خټې نه د كجورې ونه جوړه كړې شوه څنگه چې د مسلمانانو څلورم خليفه حضرت مولي علي شير خدا رَحِمَى اللهُ عَلَيْهِ بيان فرمائې چې حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائيل: ”د كجورې احترام كوي ځكه چې دا ستاسو د والد حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام د پاتې شوې خاورې نه پيدا كړې شوې ده او په يو روايت كښې دي چې

کجوره، انار او کور د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام د خټې نه پيدا کړې شوي دي.

(فيض القدير، 600/3، تحت الحديث: 3937)

د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام مبارک صورت

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! کله چې د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام د مبارک وجود خټه جوړه کړې شوه نو هغه د هواگانو په ذريعه دومره وچه کړې شوه چې هغه د تنگيدلې [کړنکيدلې] خاورې په شان شوه لکه گودنرې [ټيکرې]، بيا ئې فرښتو ته ارشاد او فرمائيل چې دا د مکې او طائف د مينځه په وادئ نعمان کښې د عرفات د غر سره نږدې کيږدئ د هغې نه پس الله پاک په خپل دست اقدس د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام وجود جوړ کړو فرښتو مخکښې کله داسې ښکله شکل و صورت نه وو ليدلې ځکه هغوئ د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام مبارک وجود ليدلو باندې ډيرې حيرانې شوې او د هغوئ نه کير چاپيره په ډير تعجب سره ئې [هغوئ ته] کتل. (تفسير نعيبي، 1 البقرة، تحت الآية: 30، 1/226 مفهوما)

د ابليس لعين بدنصبي

د حضرت انس رَضِيَ اللهُ عَنْهُ په روايت کښې دي، چې حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائيل: کله چې الله پاک په جنت کښې د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام صورت جوړ کړو نو تر څو پورې ئې چې په هُم هغه حالت کښې ساتل خوښ وو نو هغوئ ئې [په هُم هغه حالت] پريښودلو. ابليس د هغوئ په خوا و شا کښې تاويدل را تاويدل شروع کړل، هغه به کتل چې دا څه څيز دے، چې کله ئې هغوئ تشه خيټه اوليدلو نو پوهه شو چې دا يو داسې مخلوق پيدا کړې شوه دے چې په خپل ځان به قابو نه شي ساتلے. (يعني دا مخلوق به د شهوت او غصے په وخت کښې په خپل نفس باندې قابو نه شي ساتلے او شيطاني وسوسے به په آسانئ سره نه شي لرې کولے.) (مسلم، 1079، حديث: 6649، (شرح السيوطي على مسلم، 538/5، تحت الحديث: 2611)، په يو بل روايت کښې دي چې د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام مبارک وجود ئې اوليدو نو ابليس دا هم اووئيل: آؤ، د

ده د سينې گځ طرف ته يوه بنده کوټنۍ ده دا معلومه نه ده چې په دې کښې څه دي، شايد چې هُم دا د لطيفه ربّاني ځائے وي د څه په وجه چې دا د خلافت حقدار جوړ شوی دے. (تفسير نعيبي، پ. 1. البقرة: تحت الآية: 226/1.30) ابليس د فرښتو نه تپوس اوکړو که دا (يعني حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام) ستاسو نه افضل جوړ کړے شو نو تاسو به څه کوئ؟ هغوئ اووئيل: مونږ به د الله پاک حکم منو، بدبخته شيطان لعين په زړه کښې اووئيل: که دا زما نه افضل جوړ کړے شو نو زه به د ده تابع نه اوسيرم.

(تفسير روح البيان، پ. 1. البقرة: 99/1.31)

مشهوره غلط فهمي

بعضې خلق وائي چې د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام په مبارک وجود کښې د روح اچولو نه مخکښې شيطان معاذالله په هغوئ باندې توکلي وو. او د هغې لارو نه سپې پيدا شو، د دې واقعه په باره کښې حضرت مفتي وقار الدين رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: د سپي جوړيدلو دا روايت بے بُنياده او لَغْو (يعني فضول) دے په صحيح روايت کښې د دې څه تذکره نه موندلے کيږي. (وقار الفتاوى، 1/344)

د سپي د آدم عَلَيْهِ السَّلَام اولاد سره د مينې وجه

حضرت امام حکيم رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ترمذي فرمائي: الله پاک چي کله حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام زمکې ته راووليږلو نو شيطان د زمکې سرے خواره ځناور د هغوئ خلاف را اوپارول، چې د هغې په نتيجه کښې د ټولو نه مخکښې سپي په هغوئ باندې حمله اوکړه. په دې کښې حضرت جبريل عَلَيْهِ السَّلَام راکوز شولو او عرض ئې اوکړو: ”خپل لاس په دې [سپي] باندې کيږدئ.“ حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام چې پرې لاس کښنودو نو سپي په سکون شو، او ورسره عادت شو او د هغوئ حفاظت کول ئې شروع کړو، د سپي په طبيعت کښې تر قيامته پورې د آدم عَلَيْهِ السَّلَام د اولاد مينه کښنودلے شوه.

(الامثال من الكتاب والسنة، ص 2827 ملقطاً)

جُمعے تہ د جُمعے وئیلو وجہ

خورو او مُحترمو اسلامي ورونرو! د جُمعے معنی دہ مجتمع کیدل، مکمل کیدل، جُمعے تہ جُمعہ حُکھ وائی چہ پہ دہ ورُخ باندہی د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ د جسم تکمیل اوشو، د آخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک: بہترینہ ورُخ چہ پہ ہغہی کنبہ نمر راوخیڑی ہغہ د جُمعے ورُخ دہ، ہم پہ دہی ورُخ حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ پیدا کرے شو، ہم پہ دہی ورُخ ہغوی (د جنت نہ زمکہی تہ) راکوز کرے شو، ہم پہ دہی ورُخ د ہغوی توبہ قبولہ کرے شو، ہم پہ دہی ورُخ ہغوی وفات شولو او ہم پہ دہی ورُخ بہ قیامت قائمیری. (ابوداؤد، 390/1، حدیث: 1046) دلته د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ د پیدائش نہ مراد یا خو د ہغوی د جسم شریف تکمیل دے، یا جسم شریف کنبہی روح اچول دی حُکھ چہ د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ د جسم ساخت خود د پیری مودے پوری کیدلو، د ہر قسمہ خاورے او اوبو جمع کول بیا د ہغہی خمیر جوړول، بیا بنکارہ او باطنی اندامونہ جوړول، بیا پیرو ورخو پوری وچول، پہ دہی کنبہی پیری ورخے اولکیدی، دا پہ یوہ ورُخ او یو ساعت کنبہی نہ دی شوی. (مرآة المناجیح، 606/7)

دوشنبہ مصطفیٰ کا جمعہ آدم سے بہتر ہے سکھانا کیا لحاظ حیثیت نمونے تامل کو

الفاظ و معانی: دوشنبہ: د گل ورُخ. خوئے تامل: د سوچ کولو عادت

د رضا د کلام شرح: اعلیٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د پیرہ نسلی خبرہ فرمائی چہ د اللہ پاک د آخري نبي، مُحَمَّدًا عَرَبِيًّا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د وجہی نہ تول کائنات پیدا کرے شو، کہ ہغوی نہ وے نوہیغ بہ ہم نہ وے. لہذا د ہغوی د پیدائش ورُخ د گل ورُخ د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ د پیدائش د ورخے جُمعے نہ افضلہ دہ، د سوچ و فکر عادت پہ دہی پوہہ کول گرانہ نہ دہ حُکھ چہ حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خو د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ ہم آقا او د تولو انبیائے کرامو عَلَيْهِ السَّلَامُ سردار، شہنشاہ ابرار دے.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ❁❁❁ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د انسان د جسم نه د روح وتلو وخت کښې تکليف ولې کيږي؟

الله پاک چې کله روح ته د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام په جسم کښې د داخليدلو حکم ارشاد کړو نو روح عرض اوکړو: اے الله پاکه! دا څائے ډير زيات جَوَر او د تيارې والا دے. درې ځله حکم الهي اوشو او درې واړه ځله روح هم دا عرض اوکړو نو الله پاک او فرمائيل: که ته د داخليدلو نه غوښتلو باوجود داخليرې نو بيا به د وتلو په وخت کښې هم سخت تکليف کيږي. هم دا وجه ده چې کله د انسان د جسم نه روح اُوځي نو سخت تکليف ورته وي. (تفسير روح البيان، پ 100/1، البقرة تحت الآية: 31)، تفسير نعيي کښې دي چې بعضې رواياتو کښې دي: نو هله د نور مصطفي صَلَّ اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په ذريعه هغه مبارک قالب (يعني وجود) روښانه کړے شو يعني هغه نور د آدم عَلَيْهِ السَّلَام په تندي کښې امانت کښودلے شو بيا روح په قلاړه قلاړه داخليدل شروع شو. (تفسير نعيي، 226/1)

د ټولو نه مخکښې پرنجې چا ته ورغے

د ټولو نه مخکښې ئې روح په سر مبارک کښې داخل شو نو حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام له پرنجې [انټوشے] ورغے، الله پاک د هغوئې په زړه کښې د اَلْحَمْدُ لِلَّهِ اِلْهَام اوکړو نو هغوئې اَلْحَمْدُ لِلَّهِ او وئيل: د دې په جواب کښې پخپله الله کریم يَزَحْنَكَ اللهُ او فرمائيل. (1) کله ئې چې روح ملا مبارکې ته اورسيدو نو هغوئې پاخيدل او غوښتل خو بيرته ښکته شولو ځکه چې ښکته حصے ته ئې روح نه وو رسيدلے، کله ئې چې ټول جسم ته روح اورسيدو نو الله پاک هغوئې ته ارشاد او فرمائيل: اے آدمه! زه

¹ ... اوس هُم پرنجي کولو والا ته اَلْحَمْدُ لِلَّهِ وئيل پکار دي او اوريدونکي باندې واجب دي چې فوراً "يَزَحْنَكَ اللهُ" او وائي. (بهار شريعت، 477/3، حصه: 16)

خزائن العرفان صفحه 3 کښې د طحطاوی په حواله ئې پرنجي راتلو باندې حمد الهي سنت مؤکده ليکلے دے.

خوک یم؟ حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام عرض او کړو: ته الله پاک ئې ستا نه علاوه بل هېڅ خوک د عبادت لائق نشته، الله پاک ارشاد او فرمائیل: تا صحیح او وئیل. (تاریخ ابن عساکر، 385/7)، ترمذی شریف کښې دي چې الله پاک ارشاد او فرمائیل: اے آدمه! دې ناستو فرښتو طرف ته لاړ شه او اوایه: **السَّلَامُ عَلَيْكُمْ**. چنانچه هغوئې ”السَّلَامُ عَلَيْكُمْ“ او وئیلو نو فرښتو جواب ورکړو: **عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ**. بیا هغوئې عَلَيْهِ السَّلَام د الله پاک بارگاه ته واپس حاضر شولو نو الله پاک ارشاد او فرمائیل: دا ستا او ستا د اولاد په خپل مینځ کښې سلام دے. (ترمذی، 241/5، حدیث: 3379)

د سلام برکتونه

خوږو او محترمو اسلامي ورونرو! د دې واقعے نه دا هم معلومه شوه چې سلام کول ډیر بخواني سُنَّت دي، فیضانِ سلام عام کړئ او د رحمتِ خداوندي نه ښه ډیره حصه واخلي، **الْحَمْدُ لِلَّهِ!** د عاشقان رسول دیني تحریک دعوت اسلامي سُنَّتونه عام کوي. یو یو کور ته د سُنَّتو پیغام رسوي. د ”72 نیک اعمال“ په رساله کښې نیک عمل نمبر 30 دے: ”آیا نن تاسو کور، دفتر، بس، ترین وغیره کښې تللو راتللو او په کوڅو کښې د تیریدلو په وخت کښې په لاره کښې ولاړو یا ناستو مسلمانانو ته سلام کړے دے؟“

شها! ایسا جذبہ پاؤں کہ میں خوب سیکھ جاؤں تری سُنَّتیں سکھانا مدنی مدینے والے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ❀ ❀ ❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سترگه، غور او پوزه کښې د قدرت کرشمے

عظیم تابعي بزرگ، د اهل بیت اطهار روښانه شمعي، امام جعفر صادق رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ د خپل نیکه مبارک (حضرت امام زين العابدين رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ) نه روایت کوي چې حضور صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائیلے دے چې: ”الله پاک په خپل فضل

و كرم سره د ابن آدم (يعني انسان) په سترگو كښې ”نمكيني“ [يعني مالكين خوند] پيدا كړې دے ځكه چې دا دواړه د وازگې ټكړې دي كه داسې نه وے نو دا به ويلي شوې وے. الله پاک په ابن آدم باندې دا مهرباني هُم كړې ده چې د انسان په غوږونو كښې ئې ”تريخ والے“ پيدا كړې دے، كوم چې د خزندؤ [ميري، زمزې] وغيره د پاره ركاوټ دے ځكه چې كه يو چينجے غوږ ته داخل شي نو دماغو ته رسيدے شي خو چې كله تريخوالے اوځكي نو بيرته بهر ته اوتښتي. الله پاک په خپل رحمت سره د ابن آدم د پوزې په سوړو كښې ”حرارت“ (يعني گرمائش) پيدا كړې دے چې د هغې په ذريعه بوئي كول كوي كه دا نه وي نو دماغ به ئې بدبوداره شي. الله پاک په انسان باندې دا فضل او احسان كړې دے چې د هغه په شونډو كښې ئې ”خوږوالے“ پيدا كړې دے چې د دې په ذريعه هغه خوند ځكي او خلق د دة د خبرو د خوږوالي نه خوند اخلي.“ (حلیة الاولياء، 3/229، رقم: 3797، الله والوں كى باتين، 3/285)

څوك فرمانبرداري كوي

خوږو او مُحترمو اسلامي وروڼو! الله پاک چې كله حضرت آدم صَفِي الله عَلَيْهِ السَّلَام پيدا كړو نو فرښتو اووئيل: الله پاک به داسې مخلوق نه پيدا كوي كوم چې زمونږ نه زيات علم والا او د الله پاک په بارگاه كښې زمونږ نه زيات عزت والا وي. د آدم عَلَيْهِ السَّلَام په ذريعه د فرښتو ازمينت او كړې شو. دغه شان الله پاک خپل بندگان ازمينت كښې اچوي چې [خلقتو ته] ښكاره شي چې څوك فرمانبراري كوي او څوك نافرماني كوي او څوك چې د دنيا او آخرت په باره كښې غور و فكر كوي هغه د يو په بل باندې فضيلت او پيژني او پوهه شي چې دنيا د آزمائش كور دے او فنا كيدونكے دے او آخرت د بدلے او د هميشه پاتې كيدو والا كور دے، لِهَذَا (كه تاسو طاقت لرئ) نو د داسې خلقو نه شے كوم چې د دنيا ضرورت د آخرت د ضرورت په خاطر پريږدي او د نيكي توفيق د الله پاک له طرفه وركولے كيږي.

(تفسير طبري، البقرة، تحت الآية: 30/1، 242، تفسير درمنثور، البقرة: تحت الآية: 219، 611/1، ملنقطاً)

د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ قَد مَبَارَك

بخاري شريف كښې دي چې: د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ قَد مَبَارَك 60 گزه (يعني 90 فټ) وو. څوك چې هم جنت ته لاړ شي هغه به د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ په صورت وي او د هغه قَد به 60 گزه وي. بيا د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ نه پس تر اوسه پورې د مخلوق (قَد و قامت) مسلسل كم شوى دى. (بخارى، 164/4، حد يث: 6227)

حضرت مفتي احمد يار خان نعيمى رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د دې حديث پاڪ په شرح كښې ليكي: جَنَّت ته به صرف انسانان ځي، ځناور يا پيريان به نه ځي او ټول جنتي انسانان به د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ په شان ښكلي او ښائسته او تندرسته وي څوك به هُم بدشكله يا بيمار نه وي او د ټولو قَد به 60 گزه وي، څوك به هُم د دې نه كم يا زيات نه وي، په دنيا كښې كه ئې قَد وړوكى وو يا غټ قَد ئې وو، كه ماشوم وو كه بوډا وو، خو دا كمى صرف په دنيا كښې دى په آخرت كښې به جَنَّت كښې دا كمى پوره كړى شي. (مرآة المناجیح، 314313/6، ملقطاً)

اے عاشقان رسول! په ښكاره دومره لوى قَد كيدل عجيبه او ناممكنه ښكارېږي خو د الله پاڪ قدرت ته كه اوكتلى شي نو نۀ دا عجيبه ده او نۀ ناممكنه، ځكه چې الله پاڪ د دومره لوى قَد والا انسان جوړولو باندې بالكل قادر دى.

هې پاڪ رُتبه فكر سے اُس بے نیاز کا کچھ دَخل عقل کا ہے نہ کام اِتیاز کا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د ټولو نه افضل مخلوق

عظيم تابعي بزرگ حضرت سعيد بن جُبَيْر رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: د اولادِ آدم په خپل مينځ كښې په دې خبره باندې جگړه اوشوه چې د الله پاڪ په مخلوق كښې د ټولو نه زيات عزت والا مخلوق كوم يو دى؟ بعضو اووئيل: حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ

حُکّہ چہ اللہ پاک ہغوئی پہ خپل دستِ قدرت باندہی پیدا کرے دے، پہ فربتوئی ہغوئی تہ سجدہ اوکرہ۔ بعضو اووئیل: د اللہ پاک پہ مخلوق کنبہی د تولو نہ زیات عزت والا مخلوق فربتے دی چہ د اللہ پاک نافرمانی نہ کوی۔ بعضو نورو اووئیل: زمونہر او ستاسو پہ مینخ کنبہی بہ پہ دہی خبرہ باندہی حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ فیصلہ کوی، بیا ہغوئی د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ پہ بارگاہ کنبہی حاضر شول او د دہی سوال تپوس ئی ترینہ اوکرہ نو ہغوئی ارشاد او فرمائیل: زما حُوئی مُحَمَّد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پہ تول مخلوق کنبہی افضل دے۔ اللہ پاک چہ کلہ پہ ما کنبہی روح واچولو او روح زما قدمونو تہ اورسیدو نو زہ پہ اطمینان سرہ کنبیناستم بیا زما د پارہ د عرش بجلی او پر قیدہ ما عرش تہ اوکتل نو پہ ہغہی باندہی ”مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ“ لیکلے شوی وو۔ لِهَذَا د اللہ پاک پہ نزد پہ مخلوق کنبہی د تولو نہ افضل د حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مبارک ذات دے۔ (تاریخ ابن عساکر، 386/7، رقم: 578)

ظاہر میں میرے پھول حقیقت میں میرے نخل اس گل کی یاد میں یہ صدا بوالبشر کی ہے
(حدائق بخشش، ص 208)

الفاظ و معانی: گل: گلاب۔ صدا: آواز۔ ابوالبشر: د تولو انسانانو والد حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ
د کلام رضا شرح: حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ بہ زمونہر خور او آخری نبی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ داسی یادولو۔ يَا ابْنِي صُورَةً وَمَعْنَى ابْنِي يَعْنِي اے زما حویہ تہ پہ صورت کنبہی زما حُوئی ئی خو پہ حقیقت کنبہی زما والد ئی حُکّہ چہ کہ تاسو نہ وے نو زہ بہ ہم نہ ووم بلکہ ہیخ بہ نہ وو۔

وہ جو نہ تھے تو کچھ نہ تھا وہ جو نہ ہوں تو کچھ نہ ہو جان ہیں وہ جہان کی جان ہے تو جہان ہے
(حدائق بخشش، ص 178)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ❁❁❁ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

جنتی او جہمی

د اللہ پاک پہ عطا سرہ د غیبو خبرونہ ورکونکی خور آقائے کریم

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائيلې دے: الله پاک حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام پيدا كړو بيا ئې د هغه په ملا باندې خپل ښې لاس راښكلو نو هغې سره د هغوئې اولاد را اووتلو، الله پاک او فرمائيل: ما دا د جنت د پاره پيدا كړي دي دوئې به د جنتيانو والا كارونه كوي، بيا په دوئيم ځل ئې د هغوئې په ملا باندې لاس راښكلو نو د هغې سره هم د هغوئې اولاد را اووتلو بيا ئې او فرمائيل: ما دا د جهنم د پاره پيدا كړي دي دا خلق به د دوزخيانو كارونه كوي. ترمذی. 52/5. حديث: 3086)

حضرت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د حديث پاک د دې حصّے (د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام په ملا باندې ښې لاس راښكلو) په باره كښې فرمائې: دا عبارت د متشابهاتو نه دے يعني د هغوئې په ملا باندې ئې د خپل قدرت توجه او فرمائيله كښې رب د لاس د ښكاره معني او د ښي [او كڅ] لاس نه پاک دے، نُظْفَه د نارينه په ملا كښې وي، ځكه ئې توجه [د حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام] په ملا باندې او فرمائيله.
(مرآة المناجیح، 1/104)

د حضرت داؤد عَلَيْهِ السَّلَام ښااست

په يو روايت كښې دي: كله چې الله پاک حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام پيدا كړو او د هغوئې په ملا باندې ئې لاس راښكلو نو د هغوئې د ملا نه د قيامته پورې د ټول اولاد روحونه را اووتل كوم چې به الله پاک پيدا كوي او په هغوئې كښې ئې هر انسان ته د دواړو سترگو په مينځ كښې د نُور يو څلا وركړه، بيا ئې حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام ته مخامخ كړل: هغوئې اووئيل: اے ربه! دا څوك دي؟ اوئې فرمائيل: ستا اولاد، په هغوئې كښې ئې يو كس اوليدو نو د هغه د سترگو د مينځ ځليدل ئې خوښ شو. عرض ئې او كړو: اے ربه! دا څوك دے؟ اوئې فرمائيل: داؤد (عَلَيْهِ السَّلَام). عرض ئې او كړو: اے ربه د دوئې عمر د څومره مقرر كړے دے؟ الله پاک ارشاد او فرمائيل: 60 كاله. آدم عَلَيْهِ السَّلَام عرض او كړو: مولا! زما د عمر نه څلويښت كاله د دوئې د پاره زيات كړه. (ترمذی. 53/5. حديث: 3087)

آيا انسان مخكښې شادو وو

باني دعوت اسلامي شيخ طريقت امير اهل سنت حضرت علامه مولانا محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ** ارشاد فرمائي: ډيره پخوانی خبره ده چې زما د يو دنياوي تعليم يافته كس سره تعلق پيښ شو په خبرو خبرو كښې پته نشته چې هغه له څه سوچ ورغی چې د انسان د پيدائش په باره كښې ئې خبرې شروع كړې چې قرآن پاك د انسان د پيدائش په باره كښې وائي چې د حضرت آدم **صَفِيُّ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَام** نه انسان پيدا شو او بيا د هغوئي نه د انسان نسل شروع شو او ډارون وائي چې انسان د شادو نه په وجود كښې راغلی دے. د دې نه پس هغه دا اووئيل: چې ”د ډارون خبره لږه لږه په عقل كښې راځي.“ ما چې دا واوريدل نو ډير زيات پريشانه شوم چې ده خو د خپل ايمان جنازه اوويستله ځكه چې ده په قرآن باندې شك او كړو او اوئې وئيل چې ”د ډارون خبره څه نه څه په عقل كښې راځي.“ د قرآن كريم په مقابلې كښې د چا خبره لږه هم په عقل كښې ولې راشي؟ داسې عقل په اور كښې اچول پكار دي، داسې عقل د څه كار دے؟ بهر حال بيا چې ما موقع اوموندله نو پوهه مې كړو او توبه مې هم پرې او كړه او كلمه ئې اووئيله ځكه چې دا خبره خو د اسلام نه خارج كوونكې ده. (ملفوظات امير اهل سنت، قسط: 51)

د تخليق انساني په حواله سره صحيح او اسلامي عقیده

د مسلمانانو عقیده ده چې د انسانانو ابتدا د حضرت آدم **عَلَيْهِ السَّلَام** نه شوې ده ځكه هغوئي ته ابوالبشر يعني د انسانانو پلار وائي. او د حضرت آدم **عَلَيْهِ السَّلَام** نه د انسانيت ابتدا كيدل د ډير مضبوط دليل نه ثابت دي مثلاً د دنيا د مردم شماری نه معلومېږي چې د نن نه سل كاله مخكښې دنيا كښې د انسانانو تعداد د نن نه ډير كم وو او د دې نه سل كاله مخكښې نور هم كم وو نو دغه شان چې ماضي طرف ته لاړ شي نو د دې كمې انتها به په يو ذات باندې قرار شي او هغه ذات د حضرت آدم

عَلَيْهِ السَّلَام دے يا داسې چې د قبيلو د کثرت تعداد په يو کس باندې ختميري مثلاً سَيِّدان په دنيا کښې په کروړونو دي خو د هغوئي انتها د رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په مبارک ذات باندې کيږي، دغه شان بني اسرائيل که هر څومره زيات وي خو د دې ټول کثرت اختتام په حضرت يعقوب عَلَيْهِ السَّلَام باندې کيږي اوس دغه شان چې په بره لار شى نو د انسان د ټولو خاندانونو او قبيلو انتها به په يو ذات باندې کيږي چې د هغه نوم په ټولو آسماني کتابونو کښې آدم دے او دا خو ممکنه نه ده چې د هغه کس پيدائش د موجوده طريقے مطابق شوى وي يعنې د مور او پلار نه پيدا شوى وي ځکه چې که د هغه د پاره پلار فرض هم کړے شي نو مور به ئې د کوم ځائے نه راځي او بيا ئې چې څوک پلار او گنډو نو هغه د کوم ځائے نه راغے؟ لِهَذَا ضروري ده چې د هغه پيدائش بغير د مور او پلار نه شوى وي او چې بغير د مور او پلار نه پيدا شو نو باليقين هغه د دې طريقے نه په بله طريقه پيدا شو، هغه طريقه قرآن بيان کړې ده چې الله پاک هغه د خاورې نه پيدا کړو کوم چې د انسان د اوسيدو ځائے يعنې د دنيا بنيادي جُز دے. بيا دا هم ښکاره خبره ده چې يو انسان داسې پيدا شونو يو بل داسې وجود پکار دے چې د هغې نه د انسان نسل او چليري نو دوئيم هم پيدا کړے شو خو دوئيم د اولني په شان د خاورې نه د پيدا کولو په ځائے ئې چې کوم يو انسان موجود وو هم د هغه د وجود نه پيدا کړو ځکه چې د يو کس د پيدا کولو نه نوع موجود شوى وو چنانچه دوئيم وجود د اولني نه لږه کم تره طريقه باندې او د عام انساني وجود نه اوچته طريقه باندې پيدا کړے شو يعنې د حضرت آدم يوه گڼه پوښتۍ د هغوئي د آرام په دوران کښې راوښکلے شوه او د هغې نه د هغوئي بي بي حضرت حَوَا پيدا کړے شوه ولے چې حضرت بي بي حَوَا بِحَسْبِ اللّٰهِ عَلَيْهَا د نارينه او زنانه د يو ځائے کيدو نه نۀ وه پيدا شوې ځکه هغه اولاد نۀ شي کيدے.

(تفسير صراط الجنان، پ. 4، النساء، تحت الآية: 1، 2، 139 بتغير قليل)

نیک او لمونځ گزاره جوړیدو د پاره

هر زیارت د ماښام د لمانځه نه پس ستاسو په ځانته کښې کیدونکي د دعوتِ اسلامي د سنتو دکه هفته واره اجتماع کښې د رضائے الٰهي د پاره ښوونو نیتونو سره ټوله شپه تیروي * د سنتو د تربیت د پاره مَدَنِي قَافِلُو کښې عاشقانِ رسول سره هره میاشت د درې ورځو سفر او * هره ورځ د "فکرِ مَدینه" په ذریعه د مَدَنِي انعاماتو رساله دکوئ او د هرې مَدَنِي میاشتي په یکم تاریخ ئې دخپل ځانته ذمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړئ.

زما مَدَنِي مقصد: "ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي." اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ. د خپلې اصلاح د پاره په "مَدَنِي انعاماتو" عمل او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار "مَدَنِي قَافِلُو" کښې سفر کول دي. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ.

فیضانِ مدینه محلّه سوداگران زره سبزي منډی، بابُ المدینه (کراچی)

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com